

13 - 14 - 37

11

Estimada Mercè, — Aquesta tarda era encara tan helada que
ni ha passat el temps volent i quan ho vaig veure l'Emili
que encara no t'havia escrit. Com que ahir et vaig
dir que t'escriria avui, em poso a fer-te una serenata
i compliré la meua paraula perquè a mitja nit ja
hauré acabat la carta.

"Sona mitja nit, les pistoles són carregades. Adieu,
hata, adieu!"

Veig que el cervell encara em dona tombos com
aquesta tarda, amb un ritme de vals. Per què di
menció ni ha anat a sortir la famosa carta
de Werther? I has llegit? t'agrada? Quan jo
el vaig llegir per primer cop tenia 16 anys, una
veïna rossa, i heia una llum com la d'aquell
vespe. Més plena, però neta i penetrant com la
mirada d'una dona apassionada i casta.

amb quina infinita recança 13-IX-37 b
camina la Unna pel cel
També com un aire de dansa,
— cada mirall li fa de vel —
venença...

Així estava quan ha ~~visita~~ passat el D. S. i m'he
dit que ara que venien més de Unna, deuen
dependre els hombardeigs.

Pis és igual, encara que m'he des dit que deuen
s'acabava el mes, i no s'hauria alterat la meua
alegria. Encara estic content per la teua visita
d'ahir. El teu germà ja una causa d'estimació
que ella sola el ha simpàtic. No li dire mai
més "de tingueras". A més, ja estic content
per la visita que l'Esperança i jo et farem
diomense. I, encara, he rebut carta de
casa i em donen molt bones notícies del Victor

i m'annonien la jùxia ririguda de la ^{15-17-27 (6)} Vita.
Si tu haguessis estat més bona noia, i haguessis
menjat una mica de pes, "ninguna altre empa
naria mi felicitad".

Es molt il·leg d'haver-te demanat la carta de la
Vivi? Vais meditar-ho molt, abans, i vais amb
basta a la conclusió que un gentlenc no
havia de fer-ho. Però com que jo no sóc
un gentlenc, i tenia moltes ganes de
llegir un text d'aquella extraordinària
noia - una vestresa, però espero que la vols
compendre, - te la vais demanar.

Qui és això que llegies del Dr. March
Orelag? És un home molt intel·ligent.
Un dia sostenia que el món havia estat

creat per l'Esperit del Mal. M'imagino que deu
ser alguna cosa sobre Sirona. Fa? A propòsit,
no sé si has vist que la col·lecció "Les
Voces del Viure a Solius" anuncia una
reedicció de "Les
Voces del Viure a Solius". M'ha agradat de
veure-ho, perquè també a mi van semblar
me molt vivants i actuals.

No et pinto de Truqueïner. És molt simpàtic
ric! El ped m'estimula, i tinc ganes de
vosaltres. me una mica he per treballar. Hi ha
dia vauj delogi la diu nete les perses, i vauj
estan imaginant les col·leccions. També
hauria de començar una aventura que
tinc empanatada, i que m'he
adonat que resultaria constant Truque
neriana. En hi!

13-IX-37 (8)

aquesta tarda he tret el cap i he vist una cloca
a la finestra d'en Suro. Era en salt i Rapat
com un sant Antoni i sense bigotí. Està
desconegut. Sembla la lluna del xocolata
A matí.

El que veig escrivent l'altre dia sobre la Mm
Tanya Mèrica és molt baix i no arribarà.
Si em vols el favor de demanar aquella carta, t'ho
aportaré molt. ~~Perquè veig que~~ Si et sap
ben, t'obriria recopiant-te-la, sense aquell cap
ment tan lleig. Tu no hi pediràs res, i jo
estaré tranquil.

Aquest matí m'han fet una ràdio, i he
fet la milagosa al 5. M. M. ha fet una

gran impressió. Jo he volgut de dir-li unes paraules
d'encoratjament i mi ha respost, només
- Si jo estudiara com tu estàs!

No he sabut què dir-li i mi he arribat de
ser impacient, a vegades. Malgrat haver-te
detestat, mi ha semblat que les seves paraules
contenien una bona mica. Potser elles també
han contribuït a la meua alegria d'aquesta tarda.
De tant en tant em recordava de la nostra
companyia i pensava malgrat tot - prement
tants els que plauen...

Adieu. Aquesta carta és molt desllegada.
Firma: m. d'estic completament hàguit

Jen

13-IX-37 (36)

Màrius